

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/853

z dnia 30 maja 2018 r.

zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/63/WE i 2009/31/WE, jak również dyrektywy Rady 86/278/EWG i 87/217/EWG, w odniesieniu do przepisów proceduralnych w zakresie sprawozdawczości w dziedzinie środowiska oraz uchylająca dyrektywę Rady 91/692/EWG

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywy Rady 86/278/EWG ⁽³⁾ i 87/217/EWG ⁽⁴⁾ opierają się na art. 100 i 235 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, obecnie art. 115 i 352 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Zawarte w niniejszej decyzji zmiany w tych dyrektywach są związane z polityką Unii w zakresie ochrony środowiska oraz wynikają bezpośrednio z uchylecia dyrektywy Rady 91/692/EWG ⁽⁵⁾ na podstawie art. 192 ust. 1 TFUE. Podstawą prawną tych zmian powinien być zatem art. 192 ust. 1 TFUE.
- (2) Dyrektywa 94/63/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾ opiera się na art. 100a Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, obecnie art. 114 TFUE. Zawarte w niniejszej decyzji zmiany w tej dyrektywie są związane z polityką Unii w zakresie ochrony środowiska oraz wynikają bezpośrednio z uchylecia dyrektywy 91/692/EWG na podstawie art. 192 ust. 1 TFUE. Podstawą prawną tych zmian powinien być zatem art. 192 ust. 1 TFUE.
- (3) Dyrektywę 91/692/EWG przyjęto w celu racjonalizacji i poprawy, według podstawy sektorowej, przepisów w sprawie przepływu informacji i publikacji sprawozdań dotyczących niektórych dyrektyw odnoszących się do ochrony środowiska. Aby osiągnąć ten cel, dyrektywą 91/692/EWG zmieniono kilka dyrektyw poprzez wprowadzenie jednolitych wymogów w zakresie sprawozdawczości.

⁽¹⁾ Dz.U. C 173 z 31.5.2017, s. 82.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2018 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 14 maja 2018 r.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz.U. L 181 z 4.7.1986, s. 6).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 87/217/EWG z dnia 19 marca 1987 r. w sprawie ograniczania zanieczyszczenia środowiska azbestem i zapobiegania temu zanieczyszczeniu (Dz.U. L 85 z 28.3.1987, s. 40).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 r. normalizująca i racjonalizująca sprawozdania w sprawie wykonywania niektórych dyrektyw odnoszących się do środowiska (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, s. 48).

⁽⁶⁾ Dyrektywa 94/63/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie kontroli emisji lotnych związków organicznych (LZO) wynikających ze składowania paliwa i jego dystrybucji z terminali do stacji paliw (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 24).

- (4) Wdrażanie wymogów w zakresie sprawozdawczości wprowadzonych dyrektywą 91/692/EWG stało się uciążliwe i nieefektywne. Ponadto wiele aktów unijnych zmienionych dyrektywą 91/692/EWG zostało zastąpionych i nie zawierają już wymogów w zakresie sprawozdawczości wprowadzonych na mocy tej dyrektywy. Na przykład dyrektywą 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ uchylono siedem aktów unijnych w dziedzinie polityki wodnej i nie włączono do niej systemu sprawozdawczości wprowadzonego dyrektywą 91/692/EWG. Z kolei w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE ⁽²⁾ nie zawarto żadnych odesłań do dyrektywy 91/692/EWG, a zamiast tego przewidziano odrębny system sprawozdawczości.
- (5) W dyrektywie 91/692/EWG nie przewidziano wykorzystania narzędzi elektronicznych. Wraz z pomyślnym rozwojem platformy Reportnet Europejskiej Agencji Środowiska i inicjatyw sektorowych dotyczących usprawniania sprawozdawczości, takich jak Europejski System Informacji Wodnej, w coraz większym stopniu kwestionowano potrzebę i skuteczność horyzontalnego instrumentu w zakresie sprawozdawczości. Wreszcie, w wyniku przyjęcia dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ oraz związanego z tym rozwoju wspólnego systemu informacji o środowisku wprowadzono bardziej nowoczesne i skuteczne podejście horyzontalne do zarządzania informacjami i sprawozdawczości związanej z unijną polityką ochrony środowiska.
- (6) Dyrektywę 91/692/EWG należy zatem uchylić.
- (7) Większość dyrektyw zmienionych dyrektywą 91/692/EWG przestała obowiązywać. Nadal obowiązują jednak dyrektywy 86/278/EWG i 87/217/EWG.
- (8) Zgodnie z dyrektywą 86/278/EWG państwa członkowskie są zobowiązane do przedstawienia sprawozdania z wykonania wspomnianej dyrektywy na podstawie kwestionariusza lub konspektu opracowanego przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie 91/692/EWG. W celu uniknięcia próżni prawnej w związku z uchynieniem dyrektywy 91/692/EWG konieczne jest zastąpienie odesłań do dyrektywy 91/692/EWG odesłaniem do procedury, o której mowa w dyrektywie 86/278/EWG.
- (9) Składanie przez państwa członkowskie sprawozdań na podstawie dyrektywy 87/217/EWG nie jest już konieczne po przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾, w którym przewiduje się odchodzenie od produkcji i stosowania w Unii surowego azbestu i produktów zawierających azbest. Należy zatem usunąć te wymogi w zakresie sprawozdawczości ustanowione w tej dyrektywie.
- (10) Po wejściu w życie dyrektywy 91/692/EWG następujące rozporządzenia i dyrektywy zawierały odesłanie do tej dyrektywy: dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾, dyrektywa 94/63/WE, dyrektywa Rady 1999/31/WE ⁽⁶⁾, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE ⁽⁷⁾, dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁸⁾, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ⁽⁹⁾, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE ⁽¹⁰⁾ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 ⁽¹¹⁾.
- (11) W ramach planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym Komisja zaproponowała zmianę dyrektyw 94/62/WE, 1999/31/WE, 2000/53/WE i 2008/98/WE w celu zastąpienia odesłań do dyrektywy 91/692/EWG.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

⁽³⁾ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz.U. L 269 z 21.10.2000, s. 34).

⁽⁸⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniająca dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie recyklingu statków oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 i dyrektywę 2009/16/WE (Dz.U. L 330 z 10.12.2013, s. 1).

- (12) W celu zapewnienia aktualności niektórych przepisów zawartych w załącznikach do dyrektywy 86/278/EWG należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do dostosowywania tych przepisów do postępu naukowo-technicznego. Podobnie, w celu zapewnienia aktualności załączników do dyrektywy 2009/31/WE należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do dostosowywania tych załączników do postępu naukowo-technicznego. Dostosowanie załączników do dyrektywy 2009/31/WE nie powinno skutkować obniżeniem poziomu bezpieczeństwa ani osłabieniem zasad monitorowania przewidzianych na podstawie kryteriów zawartych w tych załącznikach. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (13) Art. 21 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 odsyła do dyrektywy 91/692/EWG, która ma zostać uchylona. Na mocy tego przepisu pierwsze działanie sprawozdawcze ma się rozpocząć od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) nr 1257/2013. Dnia 19 grudnia 2016 r., w drodze decyzji wykonawczej (UE) 2016/2323⁽²⁾, Komisja ustaliła pierwszą wersję europejskiego wykazu zakładów recyklingu statków (zwanego dalej „europejskim wykazem”). Zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 państwa członkowskie mogą, przed datą rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia, wydawać zezwolenia na prowadzenie recyklingu statków w zakładach recyklingu statków znajdujących się w europejskim wykazie. W takiej sytuacji rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ nie ma zastosowania. Aby uniknąć przerwy, podczas której informacje nie są gromadzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 lub rozporządzeniem (UE) nr 1257/2013, należy wprowadzić przejściowy okres sprawozdawczy od daty pierwszego przewidywanego zezwolenia na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 w danym państwie członkowskim do daty rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia od każdego państwa członkowskiego, które zdecyduje się skorzystać z okresu przejściowego określonego w tym artykule. W celu ograniczenia związanych z tym obciążeń administracyjnych dla poszczególnych państw członkowskich nie jest konieczne, aby informacje zebrane podczas okresu przejściowego stanowiły podstawę odrębnego sprawozdania. Wystarczy, aby takie informacje zostały włączone do pierwszego regularnego sprawozdania obejmującego okres trzech lat od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 lub stanowiły część tego sprawozdania.
- (14) Wymóg w zakresie sprawozdawczości określony w dyrektywie 94/63/WE nie jest już niezbędny do monitorowania procesu wykonania tej dyrektywy. Należy zatem usunąć odpowiedni przepis.
- (15) Ponieważ cel niniejszej decyzji, a mianowicie zmiana lub uchylenie aktów prawnych Unii w zakresie sprawozdawczości w dziedzinie środowiska, które nie mają już zastosowania bądź są nieistotne, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego naturę możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (16) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1257/2013 oraz dyrektywy 94/63/WE, 2009/31/WE, 86/278/EWG i 87/217/EWG,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiany dyrektywy 2009/31/WE

W dyrektywie 2009/31/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 27 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Co trzy lata państwa członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie z wprowadzania w życie niniejszej dyrektywy, w tym rejestr, o którym mowa w art. 25 ust. 1 lit. b). Pierwsze sprawozdanie jest przesyłane Komisji do dnia 30 czerwca 2011 r. Sprawozdanie sporządzane jest na podstawie kwestionariusza lub konspektu przyjętego przez Komisję w formie aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 30 ust. 2. Kwestionariusz lub konspekt przesyłany jest państwom członkowskim przynajmniej sześć miesięcy przed terminem przedstawienia sprawozdania.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2323 z dnia 19 grudnia 2016 r. ustanawiająca europejski wykaz zakładów recyklingu statków zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 w sprawie recyklingu statków (Dz.U. L 345 z 20.12.2016, s. 119).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1).

2) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 29

Zmiany załączników

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 29a zmieniających załączniki w celu dostosowania ich do postępu naukowo-technicznego. Takie dostosowanie nie może skutkować obniżeniem poziomu bezpieczeństwa przewidzianego na podstawie kryteriów zawartych w załączniku I ani osłabieniem zasad monitorowania zawartych w załączniku II.”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 29a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 29, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 4 lipca 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Sprawozdanie to jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 29, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (*).

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 29 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

(*) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.”;

4) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 30

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Zmian Klimatu ustanowiony na mocy art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”.

Artykuł 2

Zmiany dyrektywy 86/278/EWG

W dyrektywie 86/278/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 15a zmieniających załączniki w celu dostosowania ich do postępu naukowo-technicznego.

Akapitu pierwszego nie stosuje się do parametrów i wartości wymienionych w załącznikach I A, I B i I C, jakichkolwiek czynników mogących mieć wpływ na ocenę tych wartości oraz parametrów analizy, o których mowa w załącznikach II A i II B.”;

- 2) uchyla się art. 14;

- 3) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

- 4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15a

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 13, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 4 lipca 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Sprawozdanie to jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 13, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (*).

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 13 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

(*) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.”;

5) art. 17 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Co trzy lata państwa członkowskie przesyłają Komisji informacje dotyczące wykonania niniejszej dyrektywy w formie sprawozdania sektorowego, które obejmuje również inne stosowne dyrektywy wspólnotowe. Sprawozdania sektorowe sporządzane są na podstawie kwestionariusza lub konspektu przyjętego przez Komisję w formie aktu wykonawczego. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2. Kwestionariusz lub konspekt jest przesyłany Państwu Członkowskiemu sześć miesięcy przed rozpoczęciem się okresu objętego sprawozdaniem. Sprawozdanie jest przesyłane do Komisji w ciągu dziewięciu miesięcy od zakończenia trzyletniego okresu objętego sprawozdaniem.”.

Artykuł 3

Zmiana dyrektywy 87/217/EWG

W art. 13 dyrektywy 87/217/EWG uchyla się ust. 1.

Artykuł 4

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 1257/2013

Art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 otrzymuje brzmienie:

„2. Każde sprawozdanie obejmuje okres trzech lat i jest przekazywane Komisji drogą elektroniczną nie później niż dziewięć miesięcy od zakończenia objętego nim trzyletniego okresu.

Pierwsze sprawozdanie elektroniczne obejmuje trzyletni okres rozpoczynający się od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 32 ust. 1. Jeżeli państwo członkowskie wydaje – przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia – zezwolenia na prowadzenie recyklingu statków w zakładach recyklingu statków znajdujących się w europejskim wykazie zgodnie z art. 26, pierwsze elektroniczne sprawozdanie tego państwa członkowskiego obejmuje również okres od daty wydania takiego zezwolenia do daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia nie później niż dziewięć miesięcy od otrzymania sprawozdań od państw członkowskich.”.

Artykuł 5

Zmiany dyrektywy 94/63/WE

W dyrektywie 94/63/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie informują Komisję o terminalach, których dotyczy powyższe odstępstwo.”;

2) art. 6 ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie przekazują Komisji dane szczegółowe dotyczące obszarów, na których zamierzają zezwolić na takie odstępstwa, a następnie informują o wszelkich zmianach na tych obszarach.”;

3) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Monitorowanie i sprawozdania

Komisja jest proszona o przedkładanie wraz z jej sprawozdaniami, w stosownych przypadkach, wniosków dotyczących zmian niniejszej dyrektywy, obejmujących w szczególności kwestie poszerzenia zakresu w celu włączenia systemów kontroli oparów i systemów przeznaczonych do ich odzyskiwania dla urządzeń do załadunku i statków.”.

Artykuł 6

Uchylenie dyrektywy 91/692/EWG

Dyrektywa 91/692/EWG traci moc.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 30 maja 2018 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

L. PAVLOVA

Przewodniczący
